

РЕШЕНИЕ

№ 5441

гр. София, 09.08.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 25.06.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Ася Атанасова и при участието на прокурора КОСТОВ, като разгледа дело номер **10150** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба на Б. В. Г., срещу Решение № 529/31.10.2011г. на главния директор на Столично управление „Социално осигуряване (С.), с което е отхвърлена като неоснователна жалбата му срещу Разпореждане № [ЕГН] от 24.06.2011г. на ръководител „Пенсионно осигуряване” при С..

Становища на страните:

Жалбоподателят сочи, че обжалваното решение е необосновано и незаконосъобразно. Намира, че изчисленият размер на личната му пенсия за осигурителен стаж и възраст от страна на С. е незаконосъобразно определен. Твърди, че удостоверения УП-2 от работодателя „К. Транс“ и от [фирма] са с невярно съдържание, осигурителят фактически укрил 5,5 години осигурителен стаж по първото и 2, 5 м., върху който не са внесени осигурителни вноски. Ответникът е следвало служебно да се оправи с нередовните документи, издадени от осигурителите служебно. Исква ответникът да изиска от посочените осигурители по силата на цитирано решение СРС да издадат удостоверения и плати осигурителния стаж и след това да бъде изчислена пенсията за целия реален осигурителен стаж, който има. Както и разликата в пенсията, право на която има, с лихвите.

Ответникът – главният директор на С. – НОИ, чрез процесуалния си представител, юрисконсулт П., оспорва жалбата и иска отхвърлянето ѝ като неоснователна и необоснована. Представя писмени бележки с подробни аргументи по оспорването, за

правилност и законосъобразност на решението. Посочва, че контролните органи на НОИ съгласно чл.108, ал.1 и ал.3 от КСО са извършили проверка на финансово-счетоводната документация на осигурителя [фирма] като за периода от 01.01.2007г. до 31.07.2008г. не са открити нарушения в издадените документи за осигурителен стаж, а за периода от 01.08.2008г. до 22.12.2008г., за който са открити нарушения в изпълнение на задължителните предписания от осигурителя „К. –транс“ са издадени нови образци УП-2. С разпореждане № [ЕГН] от 24.06.2011г. пенсията е изменена по реда на чл.99, ал.1 от КСО, като по този начин длъжностното лице по пенсионно осигуряване правилно зачело осигурителния стаж за претендиращия период по представените образци УП-2, изготвени в изпълнение на задължителните предписания на контролните органи по чл.108, ал.1, т.3 от КСО.

Прокуратурата се представлява от прокурор Х., която изразява становище за потвърждаване на решението.

Факти по делото:

От приложената по делото преписка и присъединените документи по адм. дела № 9064/2011г. и №676/2012г. на АССГ. се установява следното:

Жалбоподателят Б. Г. е направил искане със Заявление №825 от 27.08.2002г. за отпускане на лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване (ИОЗ) като е представил необходимите документи – за стаж, за доход и експертно решение на ТЕЛК. След направената преценка от административния орган, исканата пенсия е отпусната считано от 21.05.2002г. Към посочената пенсия на Б. Г. е отпусната и социална пенсия за инвалидност по чл.90 от КЗОО.

С последващо Заявление с № 01001532 от 04.03.2009г. жалбоподателят е направил искане пред административния орган за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст (ОСВ) като представя изискваните се документи, необходими за отпускане на исканата пенсия – за стаж, за доход и за прекратяване на осигуряването. Към изискуемата документация лицето е представило и решение от 15.05.2003г. на Софийски районен съд, 77 състав, трудово – стопанска колегия, с което уволнението на Б. Г. от работодателя му [фирма] е признато за незаконно.

Въз основа на подаденото заявление пенсионният орган е издал Разпореждане № [ЕГН] от 04.09.2009г., с което на основание §4, ал.1 от ПЗР на КСО исканата пенсия за ОСВ на Б. Г. е отпусната, считано от 23.12.2008г. – датата на прекратяване на трудовото му правоотношение с [фирма] и е постановено спирането на личната пенсия за ИОЗ, изплащането на лична пенсия за ОСВ и личната социална пенсия за инвалидност на жалбоподателя.

Недоволен от издаденото Разпореждане № [ЕГН] за отпускане на пенсия за ОСВ Б. Г. го обжалва с жалба № 03004739 от 02.11.2009г. В жалбата посочва, че удостоверенията за осигурителния му доход за периода 04.12.2002г. – 22.12.2008г., издадени от [фирма] са с невярно съдържание и прави искане посоченият работодател да бъде задължен да издаде нов образец УП – 2 с реалния размер на получаваната от Г. заплата като внесе и дължимите за нея осигурителни вноски.

Във връзка с горепосочената жалба Б. Г. е уведомен от административния орган с писмо от 17.12.2009г., че следва да представи удостоверение за претендиращия период пред съответното длъжностно лице по пенсионно осигуряване. След изтичане на тримесечния преклузивен срок, през който жалбоподателя не е представил изисканото от него удостоверение, длъжностното лице се е произнесло на основание чл.1, ал.5 от НПОС с Разпореждане № [ЕГН]/4 от 23.04.2010г. Произнасянето е направено по

наличните документи към административната преписка, с оглед на които, исканото преизчисляване от Б. Г. е отказано.

Б. Г. обжалва Разпореждане № [ЕГН] от 04.09.2009г. с искова молба № 12097 от 16.03.2010г. направо пред Административен съд София – град (АССГ). Жалбата е разгледана от АССГ, I отделение, 8 състав. Съдът се произнася с Определение № 1725 от 26.05.2010г., с което тя е оставена без разглеждане поради неизчерпан административен ред за обжалване и производството по адм.дело №3446/2010г. е прекратено. Съдебната преписка е изпратена с придружително писмо № 11005449 от 04.06.2010г. от АССГ на главния директор на С..

В изпълнение на съдебното определение № 1725 от 26.05.2010г. главният директор на С. разпорежда на отдел „Правен” с писмена резолюция, да бъде поправено обжалваното разпореждане за отпускане на пенсия за ОСВ на Б. Г. като при новото изчисляване на размера ѝ се вземе предвид осигурителния доход за периода 01.12.2005г. – 31.12.2005г. от [фирма], който е пропуснат при първоначалното отпускане на посочената пенсия. Междувременно и жалбоподателят уведомява административния орган с Уведомително писмо № 11007036 от 20.07.2010г. за постановеното Определение №1725 от 26.05.2010г. на АССГ. С уведомлението е направено и искане за предприемане на действия за неговото изпълнение.

В изпълнение на Определение № 1725 от 26.05.2010г. на АССГ и след направена нова преценка в контролното административно производство, пенсията на лицето е изменена с Разпореждане № [ЕГН] от 17.09.2010г. на основание чл.99, ал.1, т.6 от КСО, считано от 23.12.2008г. - датата на отпускането ѝ, поради допусната техническа грешка в осигурителния доход и индивидуалния коефициент. При новото изчисление на размера на пенсията е взет предвид и осигурителният доход за периода 01.12.2005г. - 31.12.2005г. от [фирма], който е пропуснат при първоначалното отпускане на исканата пенсия.

Посоченото Разпореждане от 17.09.2010г. е обжалвано от Б. Г. с Уведомление № 11011025 от 11.11.2010г. Жалбоподателят оспорва разпореждането в частта, в която е определен осигурителен доход за периода 24.12.2002г. – 24.12.2008г. Претендира, че документите, с които посоченият доход е удостоверен от осигурителя [фирма], са с невярно съдържание. В настоящото Уведомление Г. посочва на административния орган, че има право на пенсия от 09.10.2007г. и смята, че от тази дата до октомври 2010г. следва да му се изплати разлика с дължимата лихва в размер на 720 лева.

Предвид така направеното оспорване с писмо изх. № ОП-976/08.12.2010г. от Дирекция "Краткосрочни плащания и контрол" е поискана проверка на осигурителя [фирма] за уточняване правилно и в съответствие с чл.9, ал.3, т.2 от КСО и чл.46 от НПОС ли са изготвени издадените удостоверения за доход на лицето и какъв е бил размерът на последното брутно трудово възнаграждение на жалбоподателя преди месеца на уволнението, признато за незаконно по съдебен ред. За предприетите от административния орган действия Б. Г. е уведомен с писмо № ОП-985/13.12.2010г.

С Констативен протокол № 002/24.02.2011г. за извършена проверка по разходите на ДОО на [фирма] отдел „Правен” към С. бива уведомен, че Б. Г. е назначен на работа в [фирма] с трудов договор, който е прекратен на 04.12.2002г. Със съдебно решение от 12.07.2005г. на СРС по гр. д. № 1746/2003г. лицето е възстановено на работа от 02.07.2008г. От 08.12.2008г. трудовото му правоотношение е прекратено и от същата дата Б. Г. е назначен в [фирма]. Трудовият договор на лицето е прекратен на 23.12.2008г. В Констативния протокол се посочва и брутно трудово възнаграждение

на Б. Г. за месец 11. 2002г. По административната преписка се установява, че за периода 21.05.2002г. - 03.12.2002г. следва да се издаде нов образец УП-2, а за периода 01.08.2008г. - 22.12.2008г. следва да се издаде частично нов образец. Във връзка с констатираните неточности на издадените от осигурителя документи за осигурителен доход, са дадени задължителни предписания. В тяхно изпълнение от [фирма] са издадени УП-2 № 16/22.03.2011г. за осигурителния доход на лицето за периода 21.05.2002г. - 03.12.2002г. и УП-2 № 14/09.03.2011г. за осигурителния му доход за периода 01.08.2008г. - 22.12.2008г.

Във връзка с новите обстоятелства, които административният орган установява с извършената от Дирекция „К.“ проверка, пенсионната преписка е преразгледана и е определен размерът на пенсията за ОСВ на Б. Г. с верния осигурителен доход за периода 24.12.2002г. - 24.12.2008г. С Разпореждане № [ЕГН] от 24.06.2011г. личната пенсия на Б. Г. за ОСВ е изменена съобразно новите документи за осигурителен доход, издадени от [фирма] и е определен нов размер - 561,62 лв. Административният орган в посоченото Разпореждане от 24.06.2011г. постановява надвзетата пенсия за периода 23.12.2008г. - 01.04.2011г. да се събере от осигурителя [фирма] на основание чл. 110, ал. 1 от КСО, а надвзетата пенсия след 01.04.2011г. да не се събира на основание чл. 114, ал. 2 от КСО.

С Уведомление № 06004020 от 19.07.2011г. Б. Г. оспорва Разпореждането на административния орган от 24.06.2011г.

Разпореждането е потвърдено като правилно, а жалбата на лицето е отхвърлена като неоснователна с Решение № 529 от 31.10.2011г. на главния директор на С..

Предмет на настоящото производство е постановеното при административното обжалване Решение № 529/31.10.2011г. на главния директор на С., с което е отхвърлена като неоснователна жалбата му срещу Разпореждане № [ЕГН] от 24.06.2011г. на ръководител „Пенсионно Осигуряване“.

По делото се установява, че с решение от 15.05.2003г. по гр.д. 1746/2003г. на СРС, 77 с-в, жалбоподателят е възстановен на заеманата преди уволнението му (4.12.2002г.) на длъжност „машинист на товарни машини“ в [фирма] и е присъдено обезщетение на основание чл.344, ал.1, т.3 от КТ. Решението е влязло в сила на 23.05.2008г.

Жалбоподателят представя по делото извлечение от трудова книжка с щемпел за прослужено време за период 06.12.2004г.-26.11.2005г. от [фирма] и задължително предписание на орган на НОИ от 06.04.2000г. до [фирма] за извършване на корекции на различията между данните от ведомости, регистъра на НОИ и справката-декларация, издадена на жалбоподателя, а в издадения образец УП-3 да бъде вписана забележката, че зачетения осигурителен стаж не е равен на трудовия.

По повод оспорването на удостоверенията от жалбоподателя и предвид заявлението на ответника, че ще се ползва от тях, съдът е открил производство по чл.193, ал.1 от ГПК във връзка с чл.144, ал.1 и ал.2 от АПК и е постановил да се извърши проверка истинността им, като предвид характера им на официални документи, е указал доказателствената тежест на жалбоподателя предвид правилото на чл.193, ал.3 от АПК и му е указал, че следва да сочи доказателства за извършване на тази проверка. Жалбоподателят се позовава на документите по делото и не ангажира други доказателства освен описаните по горе в съдебното производство, с които да обори истинността на съдържанието на удостоверенията.

Правни изводи на съда:

Жалбата е подадена в законоустановения срок от надлежна страна, имаща право и

интерес от оспорването и същата, като процесуално допустима следва да бъде разгледана от съда.

По същество се явява основателна.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспореното решение (чл.168, ал.1 от АПК) и на основанията, посочени в чл.146 от АПК, съдът намира, че административният акт е издаден от компетентен орган (чл.117, ал.3, във връзка с чл.117, ал.2 и с чл.117, ал.1, т.2, б. „а” от КСО) и от предписаната от закона форма.

При издаването му обаче са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила – не са изложени мотиви по спорните въпроси, което пречат контрола по същество от съда.

В процесния случай спорът се свежда до законосъобразността на потвърденото с обжалваното решение № 529 от 31.10.2011г. на главния директор на С. относно зачитане на осигурителен доход на Б. Г. по издадени от [фирма] и [фирма] образци: УП-2№ 16/22.03.2011г. за периода 21.05.2002г. - 03.12.2002г. и УП-2№ 14/09.03.2011г. за периода 01.08.2008г. - 22.12.2008г., УП-2 № 832/05.01.2006г. и УП-2 № 87/26.01.2009г., на базата на които ответникът е определил размера на исканата пенсия за ОСВ.

Във връзка с оспорването като разгледа документите по делото съдът приема следното:

1) Относно удостоверения УП-2, издадени от [фирма]. Жалбоподателят твърди, че в същите не е отразен 5,5 години осигурителен стаж, върху който не са внесени осигурителни вноски. Сочи, че това е периодът от 04.12.2002г. до 30.07.2008г. От приложенията към УП се опровергавало това, което е посочено в тях. По силата на съдебното решение за възстановяване на работа работодателят бил длъжен да актуализира работната заплата по години от 04.12.2002г. до 24.12.2008г. и да внесе върху тях осигурителни вноски. Работодателят не бил изпълнил съдебното решение, не му актуализирал заплатата и класа и за периода от 04.12.2002г. до 30.06.2008г. не са му внесени осигурителни вноски, видно и от удостоверението. Твърди, че за периода 04.12.2002г.-23.12.2008г. сумите, посочени като брутно трудово възнаграждение от [фирма] са абсолютно занижени и с невярно съдържание. Поради това за този период коефициентът му за определяне на пенсия и средномесечният осигурителен доход били са силно занижени.

Във връзка с тези оплаквания на жалбоподателя, в хода на производството пред ответника на основание чл.108, ал.1 от КСО е извършена проверка при осигурителя [фирма], за която е съставен констативен протокол (л.115 адм.д.9064/2011) и са дадени указания за издаване на нов образец за посочените периоди. В конкретния случай, при проверката от административния орган на финансово-счетоводната документация на осигурителя [фирма], за периода от 01.01.2007г. - 31.07.2008г., не са открити нарушения в издадените документи за осигурителен стаж. За периода от 01.08.2008г. до 22.12.2008г., за който са открити нарушения, в изпълнение на задължителните предписания, разписани към Констативния протокол за проверката, от осигурителя [фирма], са издадени нови образци УП-2 за удостоверяване на осигурителен доход: УП-2 № 16/22.03.2011г. за периода 21.05.2002г. - 03.12.2002г. и УП-2 № 14/09.03.2011г. за периода 01.08.2008г. - 22.12.2008г., който се включва в претендирания в жалбата период.

В рамките на пенсионното производство новоиздадените документи са съобразени от административния орган при изменение на пенсията за ОСВ, като по реда на чл. 99,

ал. 1 от КСО пенсията е изменена с Разпореждане № [ЕГН] от 24.06.2011г.

Оспорването от жалбоподателя на съдържанието на проверените по реда на чл.108, ал.1 от КСО удостоверения от този осигурител не установи тяхна неистинност, не бе извършено доказване с насрещни доказателства, които да опровергават посоченото в удостоверенията, и в този смисъл пенсионният орган правилно ги е кредитирал. Видно от т.1-7 на УП изх.№ 87/26.01.2009г. е отбелязано, че за периода от 04.12.2002г. до 08.12.2008г. лицето е възстановено на работа в ТМ К. Е. на длъжност машинист. Отбелязано е и, че за периода от 04.12.2002г. до 30.06.2008г. не са внесени осигурителни вноски. В този смисъл са налице данни за осигурителен стаж, признат за времето на незаконното уволнение.

Дали обаче този осигурителен стаж е зачетен от пенсионния орган и при какъв осигурителен доход не става ясно. По повод възраженията на жалбоподателя относно зачитането на осигурителния стаж във връзка с периода на незаконно уволнение следва да се има предвид следното:

Съгласно чл.9, ал.3, т.2 от КСО за осигурителен стаж се зачита времето, през което лицата по чл. 4, ал. 1, т. 1, 2, 3 и 4 и чл. 4а, ал. 1 са били без работа поради уволнение, което е признато за незаконно от компетентните органи - от датата на уволнението до възстановяването им на работа. Без да е поставено като условие за признаване на осигурителния стаж, е предвидено задължение за осигурителя да внася за този период вноски. Тоест обстоятелството дали осигурителят е внасял осигурителни вноски или не е без значение за наличието на осигурителен стаж за лицето за времето през което е били без работа поради уволнение, което е признато за незаконно от компетентните органи - от датата на уволнението до възстановяването им на работа, щом те са длъжими (аргумент от чл.46, ал.4 от НПОС). Периодът на незаконно уволнение се зачита за осигурителен стаж и осигурителният доход за този период се формира на база последното брутно възнаграждение, когато лицата не са осигурявани. Тоест в периода, от който според чл. 70, ал. 3 вр. ал. 4, т. 2 връзка чл. 70а, ал. 1 от КСО се изчислява индивидуалния коефициент на лицето за определяне размера на пенсията му за ОСВ, следва да се включи и времето през което жалбоподателят е бил незаконно уволнен съгласно приложеното съдебно решение до възстановяване на заеманата длъжност. Осигурителният доход е последното брутно трудово възнаграждение на лицето, ако то не е било осигурявано.

По делото не се установява дали горните правила са съобразени при изчисляване на пенсията на жалбоподателя относно периода 04.12.2002г. – 30.08.2008г. и дали периодът (целият) на незаконно уволнение е зачетен като осигурителен стаж и съответно осигурителния доход за този период взет ли е предвид и в какъв размер. Констатации и мотиви по това възражение на жалбоподателя не са изложени от органа в обжалваното решение и в тази част същото се явява незаконосъобразно. Единствено в писмена резолюция на л.100 от приложеното дело се сочи, че следва да се вземе предвид осигурителният доход за периода от 01.12. до 31.12.2005г. от [фирма], но няма данни това зачитане на осигурителен стаж по реда на чл.9, ал.3, т.2 от КСО да е сторено за целия период на незаконно уволнение. Липсата на мотиви на органа по основния спорен въпрос при изменението на пенсията – зачитане на осигурителен стаж за времето на незаконно уволнение на жалбоподателя от

[фирма] възпрепятства съда да осъществи контрол по същество на актовете на НОИ в тази им част. Налага се отмяна на решението в тази част и потвърденото с нео разпореждане и изпращане на делото на пенсионния орган за издаване на нов акт при съобразяване на указанията на съда.

По отношение на възражението на жалбоподателя, че е възстановен със съдебно решение и работодателят е длъжен да актуализира щата, класовете за прослужено време и да плати осигуровките към НОИ и оттук, че посоченият в удостоверенията осигурителен доход е занижен, следва да се има предвид, че правилата за изчисление на осигурителния доход при незаконно уволнение са тези по чл 9, ал.3, т.2 от КСО и посоченият там осигурителен доход е меродавен при определяне на дохода за пенсия. Съгласно чл. 70а, ал. 1 от КСО постановява, че средномесечният осигурителен доход се определя от възнаграждението или осигурителния доход върху който са внесени или дължими осигурителните вноски за лицата по чл. 4, ал. 1, ал. 2 и ал. 3, т. 5 от КСО. С разпоредбата на чл. 9, ал. 3, т. 2 от КСО в уредбата на общественото осигуряване е въведено изключение - времето на незаконното уволнение, когато лицето е било без работа, да бъде признато за осигурителен стаж и с оглед на това е нормирано задължение за осигурителя да внесе за своя сметка осигурителни вноски за целия период върху последното брутно трудово възнаграждение на лицето. Следователно осигурителният доход в тези случаи се определя от възнаграждението, върху което са внесени респективно дължими осигурителните вноски за целия период и това е последното брутно трудово възнаграждение, а не какво лицето е следвало да получи, ако не беше незаконно уволнено.

При новото разглеждане на изменението на пенсията на жалбоподателя следва да се имат предвид така обсъдените правила.

2) Относно удостоверения УП-2, издадено от [фирма]

Жалбоподателят възразява, че по удостоверение УП-2, издадено от [фирма] бил укрит осигурителен стаж от около 2,5 месеца от положен извънреден труд за 2005г. в размер на 460 часа. Жалбоподателят се позовава на доказване на положения извънреден труд със съдебно решение на Пирдопски районен съд, но такова не е приложено.

Съгласно чл.38, ал.15 от НПОС от 1 януари 2005 г. за осигурителен стаж се зачита времето, през което лицата са полагали извънреден труд. В този случай осигурителният стаж се зачита, като сборът от изработените часове през месеца, включително извънредният труд, след превръщане на нощните часове през нощните смени в дневни се раздели на законоустановеното работно време на лицето. Зачетеният осигурителен стаж може да бъде повече от календарното време. Ал.16 от разпоредбата предвижда, че когато е зачетено за осигурителен стаж времето, през което лицето е полагало извънреден труд, осигурителят издава при прекратяване на трудовото или служебното правоотношение удостоверение - образец УП - 3. В удостоверенията се посочват отделно зачетеният осигурителен стаж за законоустановеното работно време и часовете извънреден труд.

Във връзка със зачитане на осигурителния стаж на жалбоподателя при [фирма] няма изложени констатации от органа относно осигурителен стаж при този работодател, не е обсъдено отбелязването му в посочените

удостоверения УП-2 и УП-3, както и дали е зачетен извънреден труд през 2005г., предвид твърденията на Г..

Решението е немотивирано и в тази част и съдът е препятстван в контрола по същество по спорния въпрос дали е зачетен или не осигурителен стаж за твърдения от Г. извънреден труд.

Налага се отмяна на решението в тази част и изпращане на делото на пенсионния орган за издаване на нов акт при съобразяване на следните указания: Следва да се съобразят представените от жалбоподателя документи в съдебното производство и да му се укаже да представи визираното от него решение на Пирдопския районен съд във връзка с признаване на извънреден труд, както и да се обсъдят удостоверенията по преписката, издадени от този осигурител. Ако е необходимо да се извърши проверка по чл.108 от КСО по издадените от този осигурител удостоверения УП-2 и УП-3, както такава е извършена за осигурителя [фирма]. Следва да се изложат констатации относно зачитане или не на осигурителен стаж от твърдения от жалбоподателя положен извънреден труд за 2005г. в размер на 460 часа, при осигурителя [фирма].

По изложените съображения за немотивиране на обжалваните актове на НОИ предвид неизлагането на фактически и правни основания във връзка със зачитането на осигурителен стаж по спорните периоди и удостоверения от посочените осигурители, се налага отмяната им. С оглед естеството на въпросите поставени за решаване пред административния орган и необходимостта да се изложат фактически и правни основания за изменение на пенсията по наведените от лицето основания за това, то по правилото на чл. 173, ал. 2 от АПК преписката следва бъде изпратена на компетентния орган - длъжностното лице по пенсионното осигуряване при С. - на НОИ - С. за ново решаване на въпроса по същество при спазване на дадените с настоящото решение задължителни указания относно прилагането на материалния закон.

По изложените съображения и на основание чл.173, ал.2 от АПК Административен съд София – град, I отделение, 6 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на Б. В. Г. решение № 529/31.10.2011г. на главния директор на Столично управление „Социално осигуряване“ и потвърденото с него разпореждане № [ЕГН] от 24.06.2011г. на ръководителя на „Пенсионно осигуряване“ в същото управление.

ИЗПРАЩА делото като административна преписка на ръководителя на отдел „Пенсионно осигуряване“, Столично управление „Социално осигуряване“ на НОИ, за издаване на ново разпореждане за изменение на личната пенсия за осигурителен стаж и възраст на Б. В. Г., при съобразяване на дадените в настоящото решение задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщаването му на страните пред ВАС на Република България.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:
(Боряна Бороджиева)